

	Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
				Tárgy 385.86
	Szerző			Hely
	Cím <i>A bak urai.</i>			Idő '1901'
	Forrás: <i>Esti ujság</i>			Személy
	Bp.	1901	X/10	Helyszám
	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	

A bak urai.

Szivesen helyeseljük azt az elvet, hogy rendnek muszáj lenni és nem volna kifogásunk az ellen sem, ha a rendre ügyelő hatóságok rendet tudnának teremteni ott is, a hol idáig meglehetősen védtelenül vagyunk kitéve, bizonyos sokszor nem kellemetes szeszélyeknek. Például az időjárásban, a mely csak nagyjában alkalmazkodik bizonyos megállapított igazságokhoz, hogy például télen nagyon hideg van, nyáron nagyon meleg van. De a tél és nyár közé eső időszakok nem ismernek regulát és szabadon csaponganak a napszúrás és az influenza között. Minthogy pedig az időt nem lehet megrendszabályozni, az okosság azt parancsolná, hogy alkalmazkodjunk hozzá. Gyalogjáró polgárok is, azok a hatalmasságok is, a kik a bakon ülnek. Ezek igen hatalmas emberek, hisz hozzá vannak szokva, hogy ők tartásuk a gyepőt, de azért talán ők is respektálhatnának bizonyos tekinteteket. Talán respektálhatnák az utasaik egészségét is. Fűtyül a szél, sodorja a sárga falevelet, de azért csukott kocsi hasztalan keres fürkésző tekinteted. Nem tudjuk, a rendőrség vagy az ipartestület alapítja-e meg a bérkocsinál a kötelező telet és a kötelező tavaszi meleget, de a gyakorlat mutatja, hogy kell lenni ilyen hivatalos terminusoknak, különben egyenesen érthetetlen volna, miért kell hüvös őszi időben nyitott kocsi bédideregni a siető utasnak, mert a csukott kocsinak még nem jött el a hiva-

talos kalendárium-terminusa. Torokgyuladást gyalog is szerezhet az ember, a nélkül, hogy taksa járna és a taksa háromszorosát kellene fizetnie érte.

Lehet, hogy a rendőrségi bérkocsi-vizsgálattal függ össze a dolog. Mert, nem is gondolná az ember, de úgy van: a rendőrség bérkocsi-vizsgálatot is szokott tartani Budapesten. Még pedig minden esztendőben — kétszer. Ősszel és tavasszal. A csukott kocsi tehát nem állhat a stand-ra az őszi vizsgálat előtt, a nyitott pedig a tavaszi előtt. Ez a vizsgálat tehát a hivatalos meleg és a köteles hideg hatósági terminusa, a minnek a megállapítása a rendőrség részéről legalább is egy kis tulbuzgalom. Pedig a buzgóság fölőlegét értékesíteni lehetne más irányban is, ugyancsak a bérkocsik körül. Ha már gondoskodnak arról, hogy őszi hidegben okvetlenül nyitott kocsi bérkocsiban fagyoskodjék a szegény *pasas*, figyelemmel lehetnének arra is, hogy ez a kocsi — *milyen* állapotban van. Az egyik vizsgálatról a másikig félesztendő és ez alatt a félesztendő alatt a felől egészen biztos a kocsis gazdája is, kocsisa is, hogy semmiféle vizsgálat nem fenyegeti. És ennek a biztosságnak, ennek a nyugalomnak nem éppen nemes, de sokszor ragadós patinája rá is rakódik az alkalmazhatóságára, a mely vedlettség, tisztálanság és rondaság tekintetében, az egylovasokról szólunk, játszva és tömérdek hosszal ver minden keréken járó egyéb közlekedő eszközt, pedig a haladása nem nevezhető száguldásnak. Ma, a mikor a ferencs. 81. sz.

tőző tisztálanság ellen minden téren folyik a küzdelem, csak a bérkocsi a szentség, a mit vizsgálattal megközelíteni csak félesztendőben egyszer szokás. Azután jöhet az özönvíz, a por, a szenny, a piszok. Vihetnek

rajta beteget, a ki ragadós nyavalyában szenved, egész csomó ember kapta a kocsin, a kocsi közvetítésével a kórságot, elég, ha esztendőben egyszer tiszta volt a derék jármű, azután akár beleragadhat az ülésébe a rája szorult. Ilyen körülmények között igazán nem csoda, ha a szomorú bárka kocsisa leplezetlen megvetéssel kezeli azt a boldogtalant, a ki a kocsijára ül.

Pedig a bérkocsitulajdonos uraknak se hoz kamatot az a pénz, a mit a tisztogatás szorgalmas mellőzésével megtakarítanak. Az utas, ha sürgős is a dolga, mégis megvágatja, a mennyire módjában áll, hogy melyik kocsiba üljön és okvetlenül azt választja, a melyik tisztább. Erre száll föl — ha ugyan lehet. Mert a kocsis se adja ingyen a tisztaságát és ha már megteszi azt, hogy az ő kocsija nem piszkos, meg is adhatja az árát. Neki a dupla taksa, a mivel rozogább állományu társai még csak beérik, nem elég, ő rátartó férfiú és nemcsak hogy busásan megfizetteti a kollégái vedlett voltát az utassal, érezteti is vele, hogy kiváló szerencsének lett az osztályosa. Végigmustrálja, mielőtt ráereszti a kocsijára, méltóságos lenézéssel fogadja a taksa háromszorosát és lovagias őszinteséggel jelenti ki, hogy ő már sok

mindent látott életében, de olyan smuciánal, mint a tekintetes ur, még nem volt szerencséje találkozni. Többé ne is legyen.

Szóval: nagy ur a kocsis, de teheti, mert tiszta kocsija van neki. Olyan kivétel, a mit drága pénzen kell megfizetni Budapesten, a hol a kocsinak évenként kétszer kell tisztának lennie, hogy azután félesztendőig bátran lehessen tisztátalan.